

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/150/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122260897
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6122260897.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej, členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Zuzany Konárikovej, v právnej veci žalobcu IMPRO-STAV s. r. o., so sídlom Družby 2030/22, 974 04 Banská Bystrica, IČO: 43 990 908, zastúpený JUDr. Ing. Danielou Trajtelovou, advokátkou so sídlom Komenského 10/C, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 311 128, proti žalovanému FIN INN, s. r. o. so sídlom Horná 50, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 48 143 456, zastúpený Advokátskou kanceláriou JAKUBČO, spol. s r. o., so sídlom Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 50 570 897, o zaplatenie 9.857,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 62Cb/109/2022-187 zo dňa 16. mája 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 62Cb/109/2022-187 zo dňa 16. mája 2023 v odvolaní napadnutej časti druhej a tretej výrokovej vety potvrdzuje.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou konanie v časti úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.857,16 Eur od 03.05.2018 do 14.06.2018 zastavil. Druhou výrokovou vetou žalobu zamietol. Treťou výrokovou vetou priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie odmeny za rekonštrukciu betónovej spevnenej plochy vo dvore prevádzky žalovaného, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 9.857,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.857,16 Eur od 03.05.2018 do zaplatenia a paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur. Vzhľadom na to, že žalobca pred začatím prvého pojednávania vzal žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.857,16 Eur od 03.05.2018 do 14.06.2018 späť, súd rešpektujúc dispozičné právo žalobcu, konanie postupom podľa § 145 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 CSP aj bez súhlasu žalovaného v uvedenej časti úroku z omeškania zastavil.

3. Okresný súd za spornú v konaní považoval otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keď žalovaný tvrdil, že pri uzatváraní zmluvy rokoval vždy len s A. B. ako fyzickou osobou - podnikateľom, ktorý vždy zabezpečoval všetky stavebné práce a žalovaný zhotovenie betónovej dlažby neobjednával u spoločnosti žalobcu. Keďže žalobca si uplatňoval nárok na zaplatenie odmeny za zhotovenie betónovej dlažby titulom ústne uzatvorenej zmluvy o dielo, súd vyhodnotil ako spornú aj otázku, či medzi stranami bola platne uzavretá zmluva o dielo, teda či sa zmluvné strany dohodli na všetkých podstatných náležitostiach zmluvy.

4. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že dohoda o cene diela, resp. ani dohoda o spôsobe jej dodatočného určenia, vzhľadom na protichodné výpovede sporových strán v danom prípade preukázaná nebola. Rovnako nebola preukázaná ani vôľa strán uzavrieť zmluvu bez takého určenia (§ 536 ods. 3 ObZ). Skutočnosť, že obidve strany sporu prezentovali svoje vlastné verzie skutkového deja, pričom žalovaný uvádzal, že s firmou žalobcu vôbec nerokoval a jedine A. B. ako bývalý konateľ žalobcu popísal, akým spôsobom mala byť cena diela dohodnutá, nasvedčuje tomu, že nebolo vôľou strán uzavrieť zmluvu o dielo bez určenia ceny za jeho zhotovenie. Žiadna zo strán v konaní neprezentovala vôľu uzavrieť zmluvu o dielo bez určenia ceny diela, či už konkrétnou sumou alebo určením spôsobu jej určenia. Len samotná skutočnosť, že žalovaný potvrdil zhotovenie betónovej dlažby v priestoroch jeho prevádzky, nepostačuje na preukázanie existencie vzájomnej vôle strán uzavrieť zmluvu o dielo bez určenia ceny diela a nepreukazuje ani uzavretie zmluvy medzi sporovými stranami, t. j. medzi žalovaným ako objednávateľom a žalobcom - firmou IMPRO-STAV s.r.o. ako zhotoviteľom.

5. Okresný súd v odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že pokiaľ žalobca v priebehu konania poukazoval na zaužívanú obchodnú prax medzi sporovými stranami, okresný súd vzhľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy, týkajúce sa iného subjektu (faktúry a knihu pohľadávok), nepovažoval za preukázané, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným existoval. Medzi stranami však nebolo sporné, že určité práce súvisiace so zhotovením betónovej dlažby vykonané boli, skutočnosť ktorú preukazovala aj žalobcom predložená fotodokumentácia (prílohová obálka na č. I. 141 spisu), pričom žalovaný existenciu dlažby v takto zadokumentovanej podobe nepopieral.

6. V odôvodnení rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že skúmal, či pre uplatnený nárok žalobcu v prejednávanej veci nie sú prípadne splnené zákonné predpoklady pre aplikáciu § 451 a nasledovných Občianskeho zákonníka. V konaní bolo sporné, ktorý subjekt zabezpečil zhotovenie dlažby vyobrazenej na predmetných fotografiách, keď žalovaný v priebehu konania tvrdil, že ide o dlažbu zhotovenú fyzickou osobou – podnikateľom A. B., za ktorú on riadne zaplatil a žalobca tvrdil, že ide o dlažbu zhotovenú žalobcom. Žalovaný v priebehu konania aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu poprel. Avšak výpoveďami dvoch svedkov C. B. a D. B. mal okresný súd preukázané, že obaja menovaní svedkovia pracovali pri zhotovení dlažby ako živnostníci pre spoločnosť žalobcu v pozícií jeho subdodávateľov, pričom svedok D. B. písomne uviedol, že odmenu za prácu v tom čase fakturoval firme žalobcu. Na základe uvedeného okresný súd potom dospel k záveru, že práce a dodávka materiálu súvisiace so zhotovením dlažby v priestoroch prevádzky žalovaného boli zabezpečené spoločnosťou žalobcu a aktívne vecná legitimácia žalobcu na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako majetkového prospechu získaného bez právneho dôvodu na úkor žalobcu, bola výpoveďami uvedených svedkov dodatočne preukázaná. Vzhľadom na charakter žalobcom poskytnutého plnenia, okresný súd konštatoval, že získaný majetkový prospech v danom prípade spočíval v zhodnotení stavby a pozemku bez poskytnutia primeraného protiplnenia, na ktorom sa prevádzka žalovaného nachádzala s tým, že pasívne vecne legitimovanou osobou na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil. Okresný súd skonštatoval, že ak sa rekonštrukciou nehnuteľnosti zo strany žalobcu zhodnotila nehnuteľnosť, obohatil sa vlastník nehnuteľnosti. V konaní nebolo jednoznačne preukázané, že žalovaný je vlastníkom daných nehnuteľností, z vyjadrenia žalobcu však vyplynulo, že žalovaný ako vlastník pozemku v katastri nehnuteľností nefiguruje a tieto len užíva na základe nájomného vzťahu. Z uvedených dôvodov pasívna vecná legitimácia žalovaného zo strany žalobcu preukázaná nebola.

7. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd zároveň konštatoval, že i v prípade preukázania vlastníckeho práva žalovaného k danej nehnuteľnosti a jeho pasívnej vecnej legitimácie, v predmetnej veci nebolo možné nároku žalobcu vyhovieť. Medzi stranami bol sporný rozsah získaného majetkového prospechu, resp. výška peňažnej náhrady, na ktorú bol žalobca oprávnený. Žalobca v priebehu konania navrhoval nariadiť znalecké dokazovanie za účelom ocenenia ním vykonaných prác. Súd v tejto súvislosti konštatoval, že pred nariadením znaleckého dokazovania bolo povinnosťou žalobcu najprv presne vymedziť a preukázať rozsah dodaného materiálu a rozsah vykonaných prác tak, aby súdom ustanovený znalec mohol pri určení hodnoty získaného majetkového prospechu z preukázaného rozsahu plnenia vychádzať. Okresný súd uviedol, že nie je možné znalcovi uložiť úlohu oceniť práce, ktorých rozsah nie je ustálený a je podstatou sporu medzi stranami. Žalobca dôkazné bremeno ohľadne množstva dodaného materiálu a rozsahu vykonaných prác neunesol. Súdu predložil súpis vykonaných prác, dôkaz ktorý súd nepovažoval za postačujúci na preukázanie rozsahu dodaného množstva materiálu, ani množstva vykonaných prác, pretože sa jednalo o doklady jednostranne vyhotovených žalobcom bez

preukázateľného odsúhlasenia žalovaným, pričom žalovaný predmetný rozpis prác v konaní rozporoval. Ani na základe výpovede svedkov nebolo možné rozsah prác ustáliť, keď svedkovia len uvádzali práce, ktoré pre žalobcu realizovali. Okresný súd ďalej konštatoval, že žalobca si okrem prác v rámci žalovanej sumy uplatňoval aj odmenu za dodávku materiálu, pričom súdu nepredložil žiadne dodacie listy od svojich subdodávateľov, ktorými by množstvo nakúpeného a skutočne použitého stavebného materiálu preukázal. Podľa predloženého súpisu vykonaných prác a podľa tvrdenia žalobcu mal žalobca značnú časť uplatnenej sumy vynaložiť aj na demontáž pôvodnej betónovej plochy, odvoz sute a presun hmôt. Ani v súvislosti s týmito prácami žiadne dôkazy neponúkol. Okresný súd skonštatoval, že vzhľadom na charakter týchto položiek (demontáž betónovej plochy, odvoz sute a podobne) bez predloženia iných relevantných dokladov nie je možné rozsah poskytnutého plnenia v tomto smere ani celkom dobre určiť, keď dodávka tohto plnenia by ani vykonaním obhliadky na danom mieste nebola obhliadajúcou osobou poznateľná. Bez predloženia dostatočných dôkazov preukázajúcich rozsah dodaného materiálu a vykonaných prác nepovažoval okresný súd za hospodárne nariadiť vo veci znalecké dokazovanie.

8. Vzhľadom na to, že žalobca v priebehu konania nepreukázal rozsah vzniknutej majetkovej ujmy a výšku peňažnej náhrady za plnenie poskytnuté bez právneho dôvodu, okresný súd žalobcu zamietol. Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a rozhodol v zmysle zásady úspechu tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %.

9. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie. V podanom odvolaní žalobca uviedol, že napáda druhú a tretiu výrovkovú vetu rozsudku okresného súdu z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) Civilného sporového poriadku. Žalobca vytkol okresnému súdu nesprávny procesný postup, nesprávne právne posúdenie veci, ako aj nesplnenie zákonných požiadaviek na obsah a kvalitu odôvodnenia rozhodnutia súdu. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný v konaní podal vyjadrenie vo veci zo dňa 18.04.2023, ktoré obsahuje aj nové tvrdenia a novú procesnú obranu okrem iného, aj vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku. Podanie žalovaného bolo žalobcovi súdom doručené do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu až dňa 17.05.2023, teda potom, ako vo veci na pojednávaní dňa 16.05.2023 okresný súd uzatvoril dokazovanie a vyhlásil rozsudok. Žalobca teda nemal možnosť sa s týmto podaním oboznámiť. Okresný súd rozhodol vo veci predčasne, pretože neoboznámil strany sporu so všetkými podaniami a dôkazmi. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, ako sa súd s označeným podaním žalovaného zo dňa 18.04.2023 a v ňom uvedenými skutkovými tvrdeniami a procesnou obranou vysporiadal. Súd svojím nesprávnym procesným postupom odňal žalobcovi právo a možnosť vyjadriť sa ku všetkým tvrdeniam a dôkazom, ktoré boli v konaní predkladané, a zároveň súd vydal rozhodnutie vo veci predčasne z dôvodu, že nebolo možné ukončiť dokazovanie bez toho, aby mali strany možnosť vyjadriť sa ku všetkým podaniam do konania predloženým. V prípade, ak by aj malo byť predmetné podanie žalovaného zo dňa 18.04.2023 pre vec irelevantné, nie je jasné, prečo vôbec takéto podanie okresný súd elektronicke doručoval, ak už v tom čase vo veci mal byť rozsudok vyhlásený. Ani zo zápisnice z pojednávania zo dňa 16.05.2023 nevyplýva, že by súd o predmetnom podaní žalovaného informoval a aspoň na pojednávaní nechal žalobcovi priestor na prípadnú reakciu.

10. V podanom odvolaní žalobca namietal nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu, že súd nepostupoval v konaní v súlade s procesnými pravidlami, neaplikoval na vec právnu normu, ktorá bola relevantná, a teda takýmto nesprávnym a nezákonným postupom došlo k inej vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Absentuje vyhodnotenie dôkazov, ktoré pritom do konania boli predložené, a preto nie je možné a bez dôvodných pochybností ustáliť skutkový stav tak, aby súd vôbec mohol pristúpiť k právnomu posúdeniu. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu je nepreskúmateľné, čo je podstatnou vadou, pričom nepreskúmateľnosť rozhodnutia je aj konštantnou rozhodovacou praxou súdov považovaná za neodstrániteľnú vadu, ako aj situáciu, ktorá predstavuje porušenia práv strán konania na spravodlivý proces.

11. Žalobca považuje za zásadný dôvod pre podanie odvolania voči rozsudku okresného súdu aj skutočnosť, že v konaní navrhol v rámci dokazovania využiť aj inštitút znaleckého dokazovania, a to za účelom preukázania hodnoty plnení, ktoré žalobca v prospech žalovaného realizoval v súvislosti s pokládkou betónovej dlažby v prevádzke žalovaného na Hornej ulici v Banskej Bystrici, ktorú hodnotu žalovanému fakturoval, pričom žalovaný toto neuhradil. Žalobca okrem iného v konaní navrhol

ustanovenie znalca, ktorý by na základe predloženého súpisu vykonaných prác a dodaného materiálu a skúmaním situácie na mieste samom, vyslovil záver o hodnote realizovaných plnení. Pokiaľ žalobca predkladal ako dôkaz súpis prác, na základe ktorého určil fakturovanú sumu, súd toto nepovažoval za dostatočný dôkaz a ani dôvod pre nariadenie znaleckého dokazovania z dôvodu, že žalovaný predmetný súpis prác v konaní rozporoval. Je očakávateľné, že žalovaný sa bude v konaní brániť odmietaním žalobcových tvrdení, hoc aj účelovo, v snahe vyhnúť sa zodpovednosti. Žalobca je presvedčený, že v konaní bol daný dôvod preto, aby súd navrhnuté znalecké dokazovanie nariadil, pretože ide o dôkazný prostriedok, ktorým by bolo možné tvrdenie o žalobcovom nároku preukázať. Zistený skutkový stav neobstojí a je v rozpore s vykonaným dokazovaním, resp. nehovorí nič o fakte, že predmetom sporu bola aj hodnota dodanej dlažby ako takej a iných hmotných položiek, pričom súd sa nedôsledne zaoberal skutočnosťou, že požadované plnenie bolo aj za materiálové položky, nielen za práce. Podľa žalobcu mal okresný súd jednoznačne preukázané fyzické dodanie a polozenie dlažby v prevádzke žalovaného, ale touto skutočnosťou sa riadne nezaoberal. Aj pokiaľ by sa skúmaním na mieste nedal zistiť rozsah a hodnota všetkých položiek predloženého súpisu prác a dodaného materiálu, znalec by nepochybne mohol vysloviť záver minimálne o hodnote fyzického materiálu, ktorý sa na mieste samom nachádza, nakoľko rozsah týchto plnení je možné zistiť empiricky, skúmaním na mieste samom, pričom znalec by v danom prípade vychádzal zo žalobcom predloženého súpisu prác a dodaného materiálu a tento by porovnával s reálnou situáciou. Nariadeniu takéhoto skúmania a dokazovania teda nemôže brániť skutočnosť, že druhá sporová strana nejaký konkrétny súpis písomne nepotvrdila. Žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie istiny s príslušenstvom nepredstavoval číselné vyjadrenie hodnoty jednej konkrétnej položky, ale naopak, bol súčtom hodnoty viacerých položiek, plnení, a teda pokiaľ by aj žalobca nepreukázal celý tvrdený nárok, resp. pokiaľ by znalecké skúmanie neprinieslo závery vo vzťahu ku všetkým položkám tvrdených žalobcom neznamená to, že by nebolo možné znalecky skúmať a preukázať aspoň časť nároku, ktorý žalobca uplatnil. Okresný súd sa absolútne nevysporiadal so zásadnými rozpormi, ak tvrdí na jednej strane, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o rozsahu ním údajne vykonaných prác a dodávok, keď ale na druhej strane uzavrel, že minimálne fyzická existencia položených dlažby preukázaná bola.

12. V podanom odvolaní žalobca ďalej uviedol, že na preukázanie vzťahu žalovaného k nehnuteľnostiam, na ktorých sa nachádza ním prevádzkovaná prevádzka, navrhol vyžiadať predloženie nájomných zmlúv a iných dokladov a dokumentov týkajúcich sa právnych vzťahov medzi žalovaným a vlastníkom nehnuteľnosti, konkrétne pokiaľ ide o investície do nehnuteľností, vrátane návrhu na pripojenie a oboznámenie súdneho spisu z iného konania vedeného súdom, účastníkmi ktorého konania sú taktiež žalobca a žalovaný, avšak súd takéto dôkazy odmietol vykonať. Žalobca ako súkromnoprávny subjekt nemá možnosť takéto dôkazy obstaráť sám. Žalobca navrhol vykonanie predmetných dôkazov najmä za účelom preukázania zaužívanej obchodnej praxe medzi sporovými stranami pokiaľ ide o komunikáciu v priebehu a po skončení realizácie prác, ako aj k tomu, že podľa tvrdenia žalobcu využíval žalovaný investície do nehnuteľností ako dôvod pre započítanie, resp. zníženie nájomného. Spôsob, akým sa súd nevysporiadal s dôkaznými návrhmi žalobcu a súdom v rozsudku prezentované dôvody pre odmietnutie vykonania žalobcom navrhnutých dôkazov, zvlášť pokiaľ ide o ustanovenie znalca, považuje žalobca za nedostatočné a zároveň to považuje za odopretie spravodlivosti zo strany súdu voči žalobcovi.

13. V odvolaní žalobca namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s procesnou obranou žalovaného, ktorý tvrdil, že nemal doručení faktúru č. 10180009 vystavenú žalobcom pre žalovaného a súvisiaci súpis prác. Súd konštatoval, že žalobca predložil doklady o doručovaní bližšie neidentifikovateľnej zásielky žalovanému. Žalobca pritom tvrdil, že predmetnou zásielkou doručoval žalovanému spornú faktúru. Ak žalovaný chcel poprieť toto skutkové tvrdenie, mal predložiť vlastné skutkové tvrdenie o tom, čo mu bolo touto zásielkou doručené, keďže preukázaným faktom je, že nejaká zásielka bola žalovanému dňa 14.05.2018 doručená.

14. Žalobca v odvolaní taktiež uviedol, že pokiaľ ide o existenciu dohody o cene stavebných prác a dodávok a posúdenie samotnej existencie zmluvy o dielo medzi stranami sporu, je potrebné zdôrazniť, že konateľ žalovaného v rámci výpovede uviedol, že mal cenu prác týkajúcich sa dlažby uhradiť inému subjektu, preto je nepochybne preukázaná vôľa žalovaného jednak takéto plnenie – zhotovenie dlažby ako výsledok stavebných prác pre seba, k svojmu prospechu získať, a zároveň aj vedomosť žalovaného o povinnosti plniť. Na strane objednávateľa tak bola potvrdená vôľa uzatvoriť zmluvu aj bez konkrétnej dohody o cene diela. Uvedené vyplýva z vyjadrenia konateľa žalovaného o tom, že sa nerozprávali

o konkrétnej cene za dlažbu, pričom následne v konaní tvrdil aj keď nepreukázal, že mal už uhradiť všetko, vrátane prác týkajúcich sa dlažby. Okresný súd nesprávne a predčasne dospel k záveru, že nebola preukázaná existencia zmluvy o dielo medzi sporovými stranami, nakoľko tento záver založil už na údajnej absencii dohody o cene, resp. o vôli uzavrieť zmluvu aj bez jej určenia, avšak takéto závery sú podľa žalobcu vyvrátené inými dôkazmi v spise. Pokiaľ by sa preukázalo ako správne právne posúdenie zo strany súdu práve to, že v danom prípade nešlo o vzťah titulom zmluvy o dielo, ale bolo zistené bezdôvodné obohatenie sa, uvedené skutočnosti majú zásadný význam aj pre takýto právny titul, nakoľko svedčia o tom, že bezdôvodné obohatenie získal práve žalovaný a svedčia tiež o tom, že je možné preukázať aj výšku obohatenia. Ak žalovaný tvrdil, aj keď bez doloženia dôkazu, že mal hodnotu prác a dodávok uhradiť, zrejme si musel byť schopný odvodiť výšku plnenia.

15. V odvolaní žalobca tiež uviedol, že pokiaľ ide o III. výrokovú vetu napadnutého rozsudku, táto je priamo závislá od rozhodnutia vo veci, ktorá bola predmetom konania. Ak teda dôjde k zmene, resp. k zrušeniu rozsudku v časti II. výrokovej vety na podklade odvolania podaného žalobcom, automaticky bude potrebné opäť posúdiť a rozhodnúť aj nárok na náhradu trov konania. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

16. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že vyjadrenie zo dňa 18.04.2023, ktoré malo byť žalobcovi doručené až dňa 17.05.2023, teda nasledujúci deň po dni, kedy bolo ukončené dokazovanie a vyhlásený rozsudok, obsahuje iba písomné zhrnutie vyjadrení prezentovaných priamo na pojednávaní konanom dňa 06.04.2023, a to z dôvodu, že prednesy a argumentácia bola rozsiahlejšia oproti písomným podaniam dovtedy doručeným v rámci konania. Žalovaný písomným podaním reagoval na výzvu súdu o tom, že do 15-tich dní môžu strany sporu doručiť aj zhrňujúce písomné podania. Predmetné vyjadrenie teda neobsahuje žiadne nové tvrdenia, ale obsahuje iba zhrnutie tvrdení a argumentáciu prezentovanú osobne na pojednávaní dňa 06.04.2023. K týmto tvrdeniam sa mal možnosť žalobca vyjadriť rovnako vo svojom vyjadrení do 15-tich dní od konania pojednávania dňa 06.04.2023. Navyše z obsahu elektronického súdneho spisu vyplýva aj to, že žalobca dokonca žiadal súd o vyhotovenie a doručenie doslovného prepisu zvukového záznamu z pojednávania konaného dňa 06.04.2023. Súd žalobcovi oznámil, že k zvukovému záznamu má žalobca bezplatný prístup ako strana sporu v elektronickom súdnom spise. Žalobca mal teda možnosť aj opakovane si vypočúť argumentáciu žalovaného prezentovanú na pojednávaní dňa 06.04.2023. Navyše zo zvukového záznamu z pojednávania konaného dňa 16.05.2023 bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že súd na predmetnom pojednávaní oboznámil žalobcu s vyjadrením žalovaného zo dňa 18.04.2023. Sudkyňa na pojednávaní skonštatovala, že v písomnom vyjadrení žalovaný neuvádza nové skutkové tvrdenia, je to len argumentácia žalovaného k doteraz vykonanému dokazovaniu a vyslovenému predbežnému právnomu názoru súdu. Sudkyňa ďalej uviedla, že navyše žalovaný z opatrnosti vzniesol námietku premlčania pre prípad, ak by súd posudzoval spor podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení. Sudkyňa uviedla, že predbežne vyhodnocuje, že nárok žalobcu nepovažuje za premlčaný, nakoľko v obchodných vzťahoch sa aplikuje 4-ročná premlčacia lehota. K argumentácii žalobcu o tom, že prvoinštančným súdom neboli vykonané ním navrhované dôkazy, najmä znalecké dokazovanie, žalovaný uviedol, že totožná situácia už bola súdmi Slovenskej republiky riešená, pričom právny názor vyjadril už aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (sp.zn. 5Obdo/64/2017), ktorý vyslovil, že nemožno uložiť znalcovi úlohu oceniť práce, ktorých rozsah nie je ustálený a je podstatou sporu medzi stranami. Žalobca nepreukázal a nepredložil žiadny vecný dôkaz o tom, v akom rozsahu mali byť práce vykonané. Žalobca síce predložil dokument s názvom súpis prác, ale tie od začiatku konania žalovaný namietať a rozporoval. Vykonanie znaleckého dokazovania by nezhojilo povinnosť žalobcu uniesť dôkazné bremeno spočívajúce v predložení akéhokoľvek dôkazu o tom, že si žalovaný od neho tvrdené práce objednal, prevzal, či odsúhlasil. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietať skutočnosť, že súd prvej inštancie odmietol vykonať dokazovanie nájomnou zmluvou, ktorú žiadal žalobca predložiť z dôvodu preukázania pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, v tejto časti odkázal žalovaný na bod 35. odôvodnenia rozsudku okresného súdu. K argumentácii žalobcu o tom, že prvoinštančný súd sa nedostatočne vysporiadal s procesnou obranou žalovaného, ktorý tvrdil, že nemal doručení faktúru č. 10180009 žalovaný uviedol, že práve žalobca neuniesol dôkazné bremeno o doručovaní, resp. doručení takej zásielky, ktorá by mala obsahovať predmetnú faktúru. K argumentácii žalobcu o tom, že prvoinštančný súd sa nedostatočne vysporiadal s argumentáciou žalovaného, že predmetné práce týkajúce sa betónovej dlažby mali byť zaplatené v inej faktúre, žalovaný odkázal na bod 33. odôvodnenia rozsudku okresného súdu. Záverom vyjadrenia žalovaný uviedol, že absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o dielo – dohodnutie ceny za

dielo alebo aspoň uvedenie spôsobu jej určenia, či uvedenie prejavu vôle uzavrieť zmluvu bez tohto určenia, nie je možné zhojiť výkladom prezentovaným žalobcom v odvolaní. Žalobca sa v súvislosti s preukázaním platne uzatvorenej zmluvy o dielo pokúša nezmyselne vykonštruovať údajnú vôľu žalovaného o tom, že chcel uzavrieť zmluvu o dielo aj bez konkrétnej dohody o cene diela.

17. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu uviedol, že ak by podanie žalovaného zo dňa 18.04.2023 bolo zaevidované do elektronického súdneho spisu dňa 24.04.2023, nie je zrejmé, prečo nebolo doručené žalobcovi v dostatočnom predstihu pred termínom pojednávania. Žalobca v rámci odvolania detailne špecifikoval, prečo namieta spôsob akým sa súd vysporiadal s návrhmi na vykonanie dokazovania. Ako už žalobca tvrdil, v danej veci možno bolo sporné ustálenie rozsahu všetkých prác, ale prinajmenšom nejaký rozsah prác ustálený bol, jasne bola preukázaná aj existencia položenej dlažby, zároveň v tomto prípade išlo prinajmenšom v časti o také práce, kde bol rozsah zistiteľný empiricky na mieste samom a predmetom fakturácie neboli iba práce ale aj materiál, ktorý bolo možné znalcom na mieste ohliadnuť. Snaha žalovaného je argumentovať spôsobom, že sporný rozsah vždy a zakaždým a bez ďalšieho, znemožňuje vykonať znalecké dokazovanie vrátane hodnotenia plnení, čo by však pri akceptovaní takejto argumentácie prakticky úplne vylúčilo možnosť využívať znalecké posudky v rámci dokazovania. Znalec pritom nastupuje práve v situáciách, kde je o určitej skutočnosti spor. V podaní žalobca ďalej uviedol, že nežiadal od žalovaného, aby dokázal, že mu nebola doručená faktúra. Žalobca poukázal na to, že pokiaľ on predložil dôkaz, že žalovanému skutočne v konkrétny deň zaslal poštovú zásielku, o ktorej tvrdil, že obálka obsahovala práve konkrétnu faktúru, a ak následne žalovaný poprel, že obsahom mala byť faktúra, za situácie, keď bolo jednoznačne preukázané, že zásielka od žalobcu žalovanému doručená bola, bol žalovaný povinný preukázať, čo teda iné malo byť obsahom tejto zásielky, ktorú prevzal, ak tam podľa žalovaného údajne nemala byť faktúra. Žalobca predložil skutkové tvrdenie, podľa ktorého v konkrétnej zásielke, ktorú žalovaný prevzal, bola práve konkrétna faktúra. Ak žalovaný chcel tieto skutkové tvrdenia účinne poprieť, bol povinný predložiť vlastné skutkové tvrdenia a dôkazy na ich podporu. V tomto prípade pre účinné popretie musel žalovaný preukázať, čo iné v zásielke bolo. Pokiaľ sám žalovaný v rámci obrany v určitom štádiu súdneho sporu tvrdil, že sporné práce a materiál, ktorých vyfakturovaná hodnota je predmetom tohto sporu, údajne už žalobcovi uhradil v rámci inej faktúry, potvrdil tým a uznal, že žalobcovi vznikol nárok na dodané plnenie. Žalovaný však tvrdil, že tento nárok mal následne zaniknúť plnením, podľa žalovaného úhradou iných faktúr. Okresný súd sa v danej súvislosti obmedzil len konštatovaním toho, že žalovaný nepreukázal zánik záväzku plnením, tak ako to potvrdil (úhradou v rámci inej faktúry), avšak žiadnym preskúmateľným spôsobom sa nevysporiadal s tým, prečo by žalovaný vôbec bol v nejakom momente ochotný plniť, hoc aj v rámci inej faktúry, keď následne v obrannej argumentácii začal tvrdiť, že to, za čo mal údajne v rámci inej faktúry zaplatiť, vlastne ani nikdy nebolo dodané. Vo vyjadrení žalobca ďalej uviedol, že v odvolaní predložil detailné argumenty a dôkazy, že k zamietnutiu ním uplatneného nároku došlo bez vysporiadania sa so zásadnými skutočnosťami, najmä s tým, že práve žalovaný v určitom momente súdneho konania v rámci obrany tvrdil, že žalovanú prácu a materiál mal už pred podaním žaloby uhradiť, a teda je absolútne nezmyselné, aby na jednej strane žalovaný tvrdil, že za niečo už údajne zaplatil a zároveň, aby sa chcel brániť údajnou absenciou dojednania zákonom požadovaných náležitostí diela. Žalobca zotrval na tom, že aj ak by skutočne nebola právne platne a účinne uzatvorená zmluva o dielo, do úvahy by prichádzalo posúdenie nároku ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom vo väzbe na navrhnuté dôkazy bolo možné výšku nároku kvantifikovať aspoň sčasti.

18. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k argumentácii o tom, že prvoinštančný súd odňal žalobcovi právo a možnosť vyjadriť sa ku všetkým tvrdeniam a dôkazom, ktoré boli v konaní predkladané uviedol, že okresný súd postupoval správne a neodňal žalobcovi právo a možnosť vyjadriť sa ku všetkým tvrdeniam a dôkazom a zo strany súdu nedošlo k vydaniu predčasného rozhodnutia. Platí, že ak by aj súd nedoručil žalobcovi predmetné vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.04.2023, v danom prípade išlo o situáciu bezobsažného vyjadrenia, v ktorom sa opakovali argumenty a súd bol (aj v nadväznosti na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 155/2020 z 16.12.2020) oprávnený voľiť nedoručovanie predmetného podania protistrane. K argumentácii, že prvoinštančným súdom neboli vykonané žalobcom navrhované dôkazy, žalovaný poznamenal, že práce boli sporné v celom rozsahu v priebehu celého konania, pričom žalobca neuniesol dôkazné bremeno spočívajúce v predložení akéhokoľvek dôkazu o tom, že si žalovaný od neho tvrdené práce objednal, prevzal, či odsúhlasil. Vykonanie navrhovaného znaleckého dokazovania by ani následne túto povinnosť žalobcu nezhojilo. Pokiaľ ide o tvrdenie o doručení faktúry č. 10180009, je to práve žalobca, ktorý neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal jej doručenie. Žalovaný nevie a nemá ani ako preukázať, že skutočne mu

takáto faktúra nikdy doručená nebola. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Obdo/3/2008 zo dňa 02.04.2008 a sp.zn. 2Obdo/16/2021 zo dňa 28.02.2022.

19. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 Civilného sporového poriadku), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje vo výroku za vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

20. Krajský súd uvádza, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nedošlo k takému postupu, ktorý by mal za následok vadu konania, následkom ktorej by došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Po oboznámení sa s postupom a celým priebehom konania pred súdom prvej inštancie krajský súd konštatuje, že nedošlo ani k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by žalobca ako odvolateľ mal znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Žalobcovi nebolo odňaté žiadne právo, ani znemožnený výkon žiadneho práva, ktoré má zaručené procesnoprávnym predpisom, pretože žalobca mal umožnené uplatňovať svoje práva a oprávnené záujmy, ako aj uskutočňovať prostriedky procesného útoku vo vzťahu k uplatnenému nároku.

21. Podľa § 383 Civilného sporového poriadku, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

22. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcom dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

23. Podľa § 536 ods. 1, 2, 3 zákona číslo 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávatel sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie. Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti. Cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

24. Podľa § 451 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

26. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

27. Žalobca sa v konaní voči žalovanému domáhal zaplata sumy 9.857,16 Eur titulom odmeny za stavebné práce a dodávku materiálu pri zhotovení betónovej dlažby pre žalovaného. Tvrdil, že medzi

sporovými stranami bola uzatvorená zmluva o dielo ústnou formou tak, že v mesiaci február 2018 si žalovaný ako objednávateľ ústne objednal u žalobcu ako zhotoviteľa rekonštrukciu betónovej spevnenej plochy o výmere 180 m² vo dvore objektu prevádzky žalovaného s termínom plnenia podľa aktuálnych poveternostných podmienok, najneskôr v mesiacoch marec – apríl 2018, pričom objednávateľ nemal na túto rekonštrukciu vypracovaný žiaden projekt. Žalobca ďalej tvrdil, že zmluvné strany prejavili vôľu uzavrieť zmluvu o dielo aj bez predchádzajúceho určenia ceny a ústne sa dohodli na spôsobe určenia ceny tak, že cena sa určí vždy v jednotkových cenách podľa cenníka ODIS D20, platného v čase vykonania fakturovaných prác. Po zhotovení diela žalobca vykonal súpis vykonaných prác a vystavil žalovanému faktúru na sumu 9.857,16 Eur. Podľa tvrdení žalobcu zhotovené dielo za žalobcu odovzdal A. B. a za žalovaného ako objednávateľa prevzal konateľ žalovaného E. B.. Žalovaný v konaní poprel skutkové tvrdenia žalobcu a uviedol, že komunikoval s osobou A. B., ktorý ako fyzická osoba – podnikateľ zabezpečoval vykonanie prác. Potvrdil, že A. B. vykonával objednané práce pre žalovaného, realizoval aj polozenie betónovej dlažby v prevádzke žalovaného, pričom žalovaný už menovanému zaplatil za polozenie dlažby prostredníctvom úhrady iných faktúr. Žalovaný namietal aj rozsah reálne vykonaných prác, ktorý nezodpovedá rozsahu prác deklarovanych žalobcom v predloženom súpise prác, ako aj výšku žalovanej sumy.

28. Ustanovenia Obchodného zákonníka pri zmluve o dielo majú dispozitívny charakter, okrem vymedzenia podstatných znakov tejto pomenovanej zmluvy. Pre platné uzatvorenie zmluvy o dielo sa nevyžaduje písomná forma, postačuje aj ústna dohoda minimálne o určení zmluvných strán a o predmete zmluvy. Uvedené platí za predpokladu, ak dohoda o cene, resp. o spôsobe jej určenia nie je pre zmluvné strany rozhodujúca. Vôľa strán uzavrieť zmluvu o dielo aj bez dohody o cene, resp. o spôsobe jej určenia musí existovať v čase vzniku zmluvy, nielen počas rokovania o zmluve. Výklad vôle strán uzavrieť zmluvu o dielo v prípade pochybností sa riadi ustanovením § 266 Obchodného zákonníka a dokazovanie tejto skutočnosti ustanoveniami § 185 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

29. Odvolací súd konštatuje, že z dôvodu, že si žalobca voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie žalovanej sumy titulom ústne uzatvorenej zmluvy o dielo, bolo na žalobcovi preukázať vznik a existenciu zmluvného vzťahu medzi stranami sporu za situácie, že žalovaný existenciu záväzku medzi stranami sporu poprel. Ak teda žalobca tvrdil, že so žalovaným uzatvoril zmluvný záväzok, predmetom ktorého boli stavebné práce a dodávka materiálu pri zhotovení betónovej dlažby v dohodnutom rozsahu s tým, že zmluvné strany si dohodli aj spôsob určenia ceny, bolo na žalobcovi uvedené tvrdenia riadne preukázať.

30. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a ním tvrdené skutočnosti riadne nepreukázal.

31. Odvolací súd sa stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že z výpovede svedkov C. B. a D. B., ktorí ako živnostníci pracovali pri zhotovení dlažby pre spoločnosť žalobcu v pozícií subdodávateľov možno uzavrieť, že práce a dodávku materiálu súvisiace so zhotovením dlažby zabezpečoval žalobca. Vykonaným dokazovaním výpoveďou svedkov mal okresný súd preukázanú skutočnosť tvrdenú žalobcom, že stavebné práce a dodávku materiálu pri zhotovení betónovej dlažby v priestoroch prevádzky žalovaného pre žalovaného realizovala spoločnosť žalobcu.

32. Žalobca však v konaní neprodukoval žiadne dôkazy o tom, že pri uzatvorení zmluvy so žalovaným došlo aj k dohode o cene, resp. o spôsobe jej určenia. Žiadna zo strán sporu v konaní netvrdila, že mala vôľu uzatvoriť zmluvu o dielo bez určenia ceny diela. Vzhľadom na to, že Obchodný zákonník nestanovuje obligatórne písomnú formu zmluvy o dielo, je zodpovednosťou subjektov obchodnoprávneho vzťahu, či sa slobodne rozhodnú pre ústnu formu zmluvy, pričom v tejto súvislosti musia znášať riziko dôkaznej núdze v prípadnom spore. K platnosti ústnej zmluvy o dielo postačujú zhodné prejavy vôle zmluvných strán ohľadom podstatných náležitostí zmluvy, ktoré nemusia byť zachytené objektívne poznateľným spôsobom pre tretie strany. S tým spojená dôkazná núdza ide však na ťarchu strán sporu. Znamená to teda, že v procese hodnotenia skutkových tvrdení a právnych otázok mal žalobca súdu predložiť také dôkazy, z ktorých by okresný súd mohol bez pochybností ustáliť, že strany sporu pri uzatvorení zmluvy o dielo prejavili zhodnú vôľu spočívajúcu v dohode o spôsobe určenia ceny diela tak, že cena sa určí vždy v jednotkových cenách podľa cenníka ODIS D20, platného v čase vykonania fakturovaných prác. Po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že žalobca tvrdenú dohodu o spôsobe určenia ceny diela v konaní nepreukázal. V podanom odvolaní žalobca uvádza, že „.....súd taktiež nesprávne a predčasne dospel k záveru, že nebola preukázaná

existencia zmluvy o dielo medzi sporovými stranami, nakoľko tento záver založil už na údajnej absencii dohody o cene, resp. vóli uzavrieť zmluvu aj bez jej určenia, avšak takéto závery sú podľa žalobcu vyvrátené inými dôkazmi v spise “. Aké konkrétne dôkazy mal žalobca na mysli neuviedol. Pokiaľ ide o snahu žalobcu preukázať zaužívanú obchodnú prax medzi stranami sporu, odvolací súd súhlasí s odôvodnením okresného súdu, že žalobcom predložené listinné dôkazy nie sú spôsobilé preukázať existenciu zmluvy o dielo medzi stranami sporu. Žalobcom predložené listinné dôkazy, a to faktúry a kniha pohľadávok sa týkajú úplne iného subjektu - živnostníka Igora Kubiša, IČO: 22628070. V podaní zo dňa 21.04.2023 žalobca navrhol pripojiť spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Cb/44/2021 vedený v spore týkajúcom sa totožných sporových strán a vykonať dokazovanie „ oboznámením sa s podaniami žalovaného v predmetnom súdnom konaní “. Na pojednávaní dňa 16.05.2023 právny zástupca žalobcu k zdôvodneniu návrhu na vykonanie dokazovania doplnil, že listinami, ktoré sú v súdnom spise Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Cb/44/2021 mieni žalobca preukázať, že žalovaný faktúry týkajúce sa inej zákazky, ktoré sú predmetom iného konania po doručení žaloby uviedol vo svojom kontrolnom výkaze DPH. V podanom odvolaní žalobca vytyka okresnému súdu, že oboznamovanie sa s obsahom spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 60Cb/44/2021 nevykonal, pretože navrhnutý dôkaz považoval za neúčelný. Odvolací súd dopĺňa, že takto formulovaný dôkazný návrh žalobcu je nielen neúčelný, ale aj bez relevantnej súvislosti s predmetom konania.

33. Za daného skutkového stavu a na základe vykonaného dokazovania okresný súd správne konštatoval, že žalobcovi nevzniklo právo na zaplatenie ceny diela v prejednávanej veci, pretože nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o dielo medzi stranami sporu.

34. Odvolací súd sa stotožňuje s postupom okresného súdu, ktorý po konštatovaní nepreukázania platne uzatvorenej zmluvy o dielo medzi stranami sporu, sa na základe zisteného skutkového stavu zaoberal aj otázkou, či v prípade uplatneného nároku žalobcu v prejednávanej veci sú splnené zákonne predpoklady pre aplikáciu zákonných ustanovení o bezdôvodnom obohatení.

35. Medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že určité práce súvisiace so zhotovením betónovej dlažby vykonané boli. Vzhľadom na charakter poskytnutého plnenia, ktorým došlo k zhodnoteniu stavby a pozemku, na ktorom sa prevádzka žalovaného nachádza, bez poskytnutia primeraného protiplnenia, okresný súd správne dospel k záveru, že osoba, ktorá sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila, je vlastníkom predmetných nehnuteľností. Žalobca vynaložil investície do cudzej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, čím vlastníkovi nehnuteľností vzniklo bezdôvodné obohatenie v rozsahu zhodnotenia nehnuteľnosti k okamihu, kedy ku zhodnoteniu došlo, teda kedy sa majetkový stav vlastníka zvýšil o hodnotu zodpovedajúcu zvýšeniu hodnoty veci.

36. V prvoinštančnom konaní nebola sporná skutočnosť, že žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností, ktoré sa zhodnotili zhotovením novej dlažby. Majetkový prospech v dôsledku žalobcom poskytnutého plnenia, ktorý spočíval v zhodnotení stavby a pozemku, na ktorom sa nachádza prevádzka žalovaného, bez poskytnutia primeraného protiplnenia, získal vlastníkom týchto nehnuteľností. Okresný súd správne uzavrel, že žalovaný nie je osobou, ktorá sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného by (v prípade právneho posúdenia veci titulom bezdôvodného obohatenia) nezaložila ani skutočnosť tvrdená žalobcom o možnom započítaní hodnoty zhodnocovania prenajímaných nehnuteľností žalovaným s nájomným, ktoré uhrádza vlastníkovi nehnuteľnosti, čím má, podľa názoru žalobcu, dochádzať k obohacovaniu žalovaného. Vzájomná úprava práv a povinností iných subjektov odlišného právneho vzťahu, teda žalovaného a vlastníka budovy a pozemku, je bez právneho významu a príčinnej súvislosti k určaniu osoby, ktorá získala bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia žalobcu.

37. Žalobca v podanom odvolaní namietal pochybenie okresného súdu, ktoré malo spočívať v odmietnutí vykonať dokazovanie za účelom preukázania hodnoty plnení, ktoré žalobca v prospech žalovaného realizoval v súvislosti so zhotovením betónovej dlažby. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že okresný súd postupoval správne, keď nevyhovel návrhu žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania za účelom preukázania hodnoty plnenia žalobcu. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi stranami sporu nebola platne uzatvorená zmluva o dielo a žalovaný nárok nie je možné žalobcovi voči žalovanému priznať ani titulom bezdôvodného obohatenia, pretože žalovaný nie je osoba, ktorá sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, čo do základu uplatňovaného nároku. Z uvedených dôvodov by znalecké

dokazovanie, ktorým žalobca mienil preukazovať výšku žalovaného nároku bolo nadbytočné a nehospodárne.

38. V podanom odvolaní žalobca ďalej tvrdil, že okresný súd procesne pochybil, keď vo veci samej rozhodol rozsudkom dňa 16.05.2023 a až následne dňa 17.05.2023 doručil žalobcovi na vedomie vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.04.2023, a teda nesprávnym procesným postupom súd odňal žalobcovi právo a možnosť vyjadriť sa ku všetkým tvrdeniam a dôkazom, ktoré boli v konaní predkladané, a zároveň súd vydal rozhodnutie predčasne, nakoľko nebolo možné ukončiť dokazovanie bez toho, aby mali strany možnosť vyjadriť sa ku všetkým podaniam do konania predloženým. Žalobca ďalej namietal, že okresný súd sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s podaním žalovaného zo dňa 18.04.2023 a nie je zrejmé, či ho považoval za relevantné. Odvolací súd čiastočne súhlasí s argumentáciou žalobcu, že okresný súd mal podanie žalovaného zo dňa 18.04.2023 doručiť na vedomie žalobcovi ešte pred rozhodnutím vo veci samej z dôvodu, aby sa žalobca mohol s obsahom podania oboznámiť. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že konajúca sudkyňa okresného súdu na pojednávaní dňa 16.05.2023, na ktorom bol prítomný právny zástupca žalobcu, oboznámila právneho zástupcu s predmetným podaním v rozsahu, že obsahom podania nie sú nové skutkové tvrdenia, ale len argumentácia žalovaného k doteraz vykonanému dokazovaniu a vyslovenému predbežnému názoru súdu. Konajúca sudkyňa uviedla, že v podaní žalovaný vzniesol námietku premlčania pre prípad, ak by súd uplatnený nárok posudzoval podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení, pričom zároveň uviedla, že predbežne nepovažuje nárok žalobcu za premlčaný. Právny zástupca žalobcu mal možnosť na oznámené skutočnosti na pojednávaní reagovať. Uvedeným procesným postupom preto okresný súd nezumožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, pretože aj keď vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.04.2023 nebolo žalobcovi doručené pred rozhodnutím vo veci, konajúca sudkyňa na pojednávaní oboznámila s podstatným obsahom vyjadrenia, preto nie je možné konštatovať, že nesprávny procesný postup súdu bol takej intenzity, že by mal za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

39. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s odvolacou námietkou žalobcu o nepreskúmateľnosti rozsudku okresného súdu. Rozsudok okresného súdu obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 220 CSP. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Okresný súd jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Odôvodnenie rozsudku nemá byť sumarizáciou celého obsahu súdneho spisu. Konajúca sudkyňa skoncentrovala do odôvodnenia rozsudku podstatný obsah procesných úkonov, prednesov strán sporu a vykonané dôkazné prostriedky, ktoré boli pre konanie a rozhodnutie relevantné. Rozsudok okresného súdu v prejednávanej veci obsahuje jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú. Odôvodnenie rozsudku teda dáva odpoveď na všetky relevantné otázky, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie vo veci. Aj podľa judikatúry ústavného súdu odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. III. ÚS 209/04, sp. zn. IV. ÚS 112/05, sp. zn. I. ÚS 380/08, sp. zn. III. ÚS 172/2010 a sp. zn. II. ÚS 537/2010).

40. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi uvedenými v odvolaní, preto napadnuté rozhodnutie okresného súdu preskúmal iba v rozsahu dôvodov uvedených žalobcom v podanom odvolaní a inými dôvodmi sa nezaoberal. Vady, ktoré sa týkali procesných podmienok, ktoré preskúmajúc odvolací súd aj keď neboli v odvolaní uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP), odvolací súd v konaní nezistil.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

42. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalovanému voči žalobcovi, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

43. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).